

1. É - kes do-log di-csér - ni, U-ram, Fel-sé - ge-det,

És a te ne - ve - det É-nek-ke-l ma-gasz-tal - ni.

Hogy em-ber áld - ja reg - gel Te nagy jó vol-to-dat,

És i - gaz-sá - go - dat Di-csér-je min-den éj - jel.

2. Lantban és hegedűben És szép cimbalmokban, / Hangos citerákban, Dicsértéssel zengésben! / Dolgaidon örvendek Hatalmatodat látván; / Kezednek csudáján Örömben éneklek.
3. Sok és nagy csudálatos Te cselekedeted, / Mélység bölcsességed, Beszéded drágalátos. / E dolgot az esztelen Egy szálnyit sem érti, / És meg sem tekinti, Hogy ez miképpen légyen.
4. Hogy a gonoszok nőnek, Mint a fű a mezőn; / Virágoznak szépen A sok istentelenek, / Hogy örökké essenek A veszedelemben. / Te vagy, örök Isten, Fölötte mindeneknek.
5. Virágoznak a hívek, Mint a szép pálmafák, / És mint a cédrusfák, Mik Libánonon nőnek. / És az Úr hajlékában Ezek plántáltatnak, / Szépen virágoznak Az Isten tornácában.
6. Ámbátor megőszülnek, De mindazonáltal / Nagy szaporasággal Szép gyümölcsöt teremnek, / Hogy igazságát híven Mindenütt hirdessék / Az én Istenemnek, Kiben hamisság nincs.